Слово за днес

#1032—Окаяни

Изкушавали ли сте се някога да погледнете някой и да си помислите, че има идеален живот? Може да сте били в началното училище и е имало ученик, който е бил много умен и като че ли е взимал с лекота всички изпити и тестове и сте си мислели: „Само да имах такъв ум.» Или, може да сте имали колега, който като че ли се е справял по-добре от вас с всяка задача и това ви е дразнело, понеже той е изглеждал толкова съвършен. Или пък е имало ръководител и вие самите сте били ръководител, но не сте постигали същите резултати като другия и сте мислели, че той просто прави всичко по-добре от вас и това ви е дразнело. Или, навярно имате брат или сестра, които сте смятали, че родителите ви предпочитат, и може би винаги са успявали да впечатлят родителите ви повече от вас.

Много лесно е да завидим на другите хора. Лесно е също да се подведем и да мислим, че някои други имат идеален живот. Много ме радват Римляни 7 и 8, защото Павел, този така наречен „супер-апостол", този мъж, който беше толкова ревностен в християнството и когото някои издигат като икона на християнството, в действителност е откровен и много, много прям относно своите битки във вярата. Несъмнено, ако говорехте с апостол Павел, е, той щеше пръв да ви каже да не си представяте, че е имал съвършена вяра.

Разбираме това от Римляни 7:21 и следващите стихове, където Павел говори за ежедневната си битка с греха. Интересно е, че той използва думата окаян. Не се случва често да мислим за апостол Павел като за много окаян човек. Представяме си го като победител във вярата, силен и дръзновен разгласител на евангелието. Не мислим за него като за окаян грешник. Чуйте какво казва той: „*И така, намирам този закон—че когато желая да върша доброто, злото е съвсем близо до мен. Защото, колкото за вътрешното ми естество, аз се наслаждавам в Божия закон, но в телесните си части виждам различен закон, който воюва против закона на ума ми и ме заробва под греховния закон, който е в частите ми. Окаян аз човек! Кой ще ме избави от това тяло на*

смъртта? Благодаря на Бога, чрез Исус Христос, нашия Господ. Сам аз с ума си слугувам на Божия закон, а с греховната плът робувам на греховния закон. И така, сега няма никакво осъждане на тези, които са в Христос Исус, защото чрез Христос Исус законът на животворящия дух ме освободи от закона на греха и на смъртта."

Павел говори тук за следните два принципа или две сили, които действат в него. Едната е Божият Дух, който е дошъл, когато е приел вярата в Исус Христос. Бил е преобразен. Бил е новороден. Бил е нов човек, вече не под пълната власт на Сатана и греха, а вече Божий мъж. По същия начин аз ви приканвам, ако сте чули благовестието, че Исус Христос дойде на този свят, за да спаси грешниците, тогава предайте живота си на Него. Почитайте Го и Го наречете ваш Господ и Спасител, и приемете радостта да станете новородени и да имате ново начало. Греховете ви вече няма да бъдат повдигани срещу вас от Бога, а могат да бъдат простени. Ето за това говори Павел, за силата на животворящия дух в неговото тяло. Греховното аз все още съществува. Казва се, че трябва ежедневно да разпъваме на кръст греховния човек, а той не иска да умре лесно. Трябва постоянно да умъртвяваме греха в телата си. Ето защо Павел казва, че той все още слугува на закона, който действа в частите му, и това е силата на греха. Няма да бъдем напълно свободни, докато не стигнем в пълната слава, било когато Исус се завърне и донесе спасение в рая, на небето. Или, когато умрем и бъдем отново възкресени за нов живот, славното възкресенско тяло, както е наречено в 1 Коринтяни 15.

Междувременно Павел нарича себе си окаян. Смешно е как сме склонни да гледаме на другите хора. Можем да се заблудим много относно някои хора за това, че животът им е по-благословен или по-изобилен, понеже Бог някак си ги предпочита. Интересно е как можем да убедим себе си да бъдем толкова нещастни или толкова завистливи спрямо другите. В християнството няма място за това. Всъщност, Павел говореше на църквата в Коринт и в първата глава влезе в доста дълга дискусия относно това, защо коринтяните изпитваха такава завист и на групи се караха един с друг, понеже гледаха и се сравняваха един с друг. Вместо просто да следват Исус Христос и да бъдат доволни каквито Бог ги е създал, те се изтъкваха като: „Аз следвам Павел или аз следвам Петър". Всичко това беше игра на сравнения. Това идеалната рецепта да бъдем незадоволени. За да бъдеш нещастен в живота, достатъчно е да гледаш някой друг и да си мислиш, че той има идеален живот.

Спомням си един пример преди години, когато член от църквата ни дойде и беше много неудовлетворен. Беше недоволен от живота си. Разказваше ми, че не знае защо Бог допуска той да има толкова проблеми и товари. После каза, че един друг човек от църквата, винаги бил щастлив и здрав, и нямал никога проблеми. Попитах го дали се шегува—той искрено вярваше, че този човек водеше идеален живот. Тогава без да разкривам деликатна информация му казах, че този човек е идвал на консултации относно брачни проблеми. Животът му съвсем не беше идеален. Братът много се изненада. Той някак си беше под впечатлението, че въпросният човек няма проблемите, които всеки има.

Вие може би сте под същата заблуда. И какво ако виждате през деня някого на работа или се натъквате на него от време на време и той винаги е щастлив? Започвате ли да мислите, че животът му е коренно по-превъзходен от вашия? Това е безсмислица. Може да има само един начин християнинът да има по-превъзходно мислене и характер и той е, понеже се радваме, като знаем, че има един Бог, Който ни е простил. По този начин със сигурност не изтъкваме себе си като съвършени—ни най-малко. Павел, когато се бореше с греховете си, каза, че е окаян, той се бореше с греха си.

Ние имаме увереността и радостта да знаем, че има един Бог, Който ни е изкупил, Който ни е простил заради Исус. В този смисъл можем да имаме радост. Интересно е, че—аз приложих това, когато поздравявам всеки. Често, когато срещна някого, казвам „добро утро" или „добър ден" и „благословения". Причината да им пожелавам благословения е, понеже съм дете на Бога. Бил съм приет чрез Неговата благодат и любов в Неговото царство и ми е приятно да споделям Божиите благословения с другите хора.

А когато някой ме попита как съм, винаги отговарям: „превъзходно!" Това е моята дума, превъзходно или чудесно. Защо? Защото научих как преди са се поздравявали евреите, първият въпрос винаги бил «как си?» и евреинът отвръщал на своя сънародник с положителен отговор, винаги. Добре съм, всичко е наред, и неизменно отговорът бил позитивен. Вторият въпрос бил: „какво става в живота ти?" Е, това може да е положително или отрицателно. Може да кажат, че тъкмо са загубили работата си или пък че скоро ще се женят. Това може да е положително или отрицателно. Принципът е, че те са винаги добре и животът е винаги благословен, защото Господ бди над тях, Той ги ръководи и напътства. Той ги снабдява и защитава, така че, как би могло да бъде зле?

Това ми хареса и ето защо го прилагам в живота си. Когато някой ме попита как съм, независимо какво става в живота ми, животът ми е винаги превъзходен заради Исус Христос. Може би някой си мисли, че животът ми е идеален. Не смятам така, но хората могат да видят радостта на Исус Христос да струи; по същия начин може би и вие, ако сте дошли при Исус Христос, можете да излъчвате радостта на Исус. Ще трябва да си изберете собствена дума. Аз избрах думата превъзходно—вие си измислете своя! Фантастично! Чудесно!

Бог не иска да се вглеждаме в другите хора и да им завиждаме, като си мислим и се заблуждаваме, че животът им е някак си по-идеален. В интерес на истината, всички можем да се причислим към апостол Павел. Ние сме окаяни грешници и се нуждаем да бъдем освободени от силата на греха в живота си. Просто трябва да извикате към Господ Исус и да Го помолите да ви изпълни със Своя Дух, да бъдете освободени и да започнете един нов живот, за да бъдете насочвани от Бога. Няма да сте съвършени и някой друг не е съвършен, не и от тази страна на небето. Но можете да се радвате, знаейки, че животът ви е насочван от Исус Христос. Можете да живеете в Неговата прошка и да знаете със сигурност, че сте по пътя към Неговото вечно небе.